

Naihitrejšje letalo: 240 kilometrov na uro

Letalo s hitrostjo 241 km na uro. Angleži so zgradili novo vrsto letala, ki bo doseglo naglico 241 km na uro.

Zavarovanje pred nemškim upadom:

Silne utrdbe na belgijski meji

Francija je svojo vzhodno mejo proti Nemčiji zavarovala s tako strašnimi utrdbami, da ji še tako drzni nemški napad ne bo mogel blizu. Z ozirom na nemško postopanje se namreč Francija boji, da je ne bi Nemci nekega dne nenadno napadli. Zato se je proti takemu nenadnemu napadu z utrdbami tako zavarovala. Ni pa bila proti Nemčiji doslej zavarovana mala Belgija, katere je že l. 1914 občutila pomanjkljivost svojih utrdb na nemški meji. Z l. 1921 sta Francija in Belgija sklenili, da napravita ob svoji vzhodni meji utrjen pas. Francija je to izvršila, Belgija pa tega doslej ni mogla, ker ji je manjkalo sredstev.

L. 1930, ko je postajala Nemčija vedno bolj nevarna, se je belgijski generalni štab začel pečati z vprašanjem, kako naj utrdi belgijsko mejo proti Nemčiji. Bila sta dva načrta. Enega je izdelal belgijski general Gallet, ki je znan že iz svetovne vojne. Po tem načrtu bi Belgija v slučaju nemškega napada tri valonske obmejne dežele kar prepustila nemškemu napadalcu in bi se belgijske čete umaknile v Flandrijo, katero je hotel general Gallet dobro zavarovati. Gallet je dokazoval, da s skromnimi denarnimi sredstvi, s kakršnimi razpolaga Belgija, ni mogoče utrditi 200 km dolge črte, posebno, ker bi imele te utrdbe za seboj široko reko. Proti temu načrtu sta nastopila belgijska generala Magline in Hellebaut, ki sta izjavila, da niti pod belgijske zemlje ne sme prostovoljno priti pod

nemško peto. Zato je potreba utrditi tudi valonske tri dežele in jih zavarovati proti vsakemu napadu. Ker so za tako utrjevanje potrebna izredno velika sredstva, je ta načrt mogoče izvršiti le s sodelovanjem Francije, kar je pa že določeno v pogodbi iz l. 1921.

Kateri izmed obeh teh načrtov naj obvelja, se je začela v Belgiji velika borba. Ministrski predsednik Jaspars, ki je na tihem podpiral načrt generala Galleta, je moral odstopiti. Tudi prebivalstvo omenjenih treh valonskih provinc se je udeleževalo tega gibanja ter je zahtevalo, da se njihova domovina zaščiti pred Nemci. Posledica tega je bila, da je vlada končno pokopala Galletov načrt in da je odobrila 210 milijonov frankov za utrjevanje vzhodne meje. S tem zneskom bo mogoče najprvo obnoviti belgijski utrdbi Namur in Lüttich ter desni breg reke Maase. Sedanjji vojni minister Albert Devezze pa je izdelal končni načrt za utrjevanje vse vzhodne meje. Ob kanalu Albert je zgradil moderne utrdbe, katere onemogočajo vsako zbiranje čet, ki prihajajo od vzhodne strani. Z najmodernejšimi sredstvi bodo napravili take silne utrdbe, ki naj bi uspešno preprečile vsak vpad v Belgijo. Senat bo ta načrt brez dvoma sprejel. S tem načrtom se bodo francoske vzhodne utrdbe tako rekoč podaljšale skoraj do morja. Te utrdbe bodo stale kakih 100 milijonov frankov. Pri utrjevalnih delih zasluži sedaj kakih 300.000 ljudi.

bre kupčije. Zato so napravili tudi temu primerno gostijo. Naslednje jutro se je eden izmed njih prebudil s hudo jezo. Zaklical je: »Kdor mi prinese vrč vode, mu podarim 320 juter zemlje!« Eden izmed spečih se je prebudil ter zaspano odvrnil: »Za borih 320 juter pač ne bom zdajle vstal.« Oni je podvojil svojo ponudbo, nakar se je prebujeni vendarle odločil ter mu prinesel vedro vode. V tistih časih je govornica beseda držala bolj ko danes pisane pogodbe. Tako je oni dobil za vedro vode zemljišče, katero je potem prodal za 30.000 dolarjev.

Neki častnik je leta 1887 spremljal predsednika kanadskih železnice po ozemlju Kanade. Košček zemlje se mu je posebno dopadel. Kupil ga je štiri štirjaške milje po pol dolarja za jutro. 35 let pozneje so ondi prodajali zemljišče po 1100 dolarjev za jutro.

Raznašalec časopisov v Tampu v Floridi, Davis po imenu, je privarčeval 100 dolarjev ter s tem denarjem pridobil na izkupišču za zemljišča stotisoč dolarjev. Nato je kupil otok v zalivu Tampa, napravil kanalizacijo, zgradil most, ki je vezal otok s suho zemljo, pozneje pa ga prodal za 18.000.000 dolarjev.

Damm se je bil priselil iz Nemčije v Mehiko ter tam dobil službo v neki pisarni. Nekdo mu je dolgoval 75 dolarjev. Ker mu ni mogel plačati, je ponudil svojemu upniku mesto denarja zapuščen srebreni rudnik. Damm pa je v njem kmalu našel mnogo srebra ter v enem letu pridobil tri in pol milijona dolarjev.

Na javni dražbi je mlad fant za nekaj šilingov kupil zaboj razne drobnarije. Na dnu zaboja je našel dve veliki jajci. Neel jih je strokovnjaku, ki je ugotovil, da so ta jajca od sove, ki je skoraj pred sto leti izumrla. Dobil je zanja 500 funtov, nad 90.000 Din.

V antikvarični knjigarni v Londonu je neki zbiralec za 8 šilingov kupil star dokument. Pri natančnem pregledu je našel, da nosi originalni podpis Guy Fawkesa, to je onega zarotnika, ki je nekoč nameraval pognati v zrak londonaki parlament. Ta dokument cenijo danes na 10.000 funtov, ali skoraj 2.000.000 Din.

Noče se dati slaviti

Znameniti francoski zgodovinar G. Lenotre, ki je bil imenovan za člana francoske akademije, noče priti na sejo, da bi zasedel svoje mesto. Tudi Clemenceau je bil tak, da ni hotel priti v družbo »akademikov«.

Kajpada je pri »Tigru«, kakor so imenovali Clemenceaua, bila stvar taka: Vse svoje življenje se je ostri mož norčeval iz akademije, katero je imenoval »zbor okamenelih stanov«. Tega svojega mnenja tudi potem ni spremenil, ko je bil sam sprejet v družbo »nesmrtnikov«, kakor oficialni Francozi imenujejo akademijo. Njegov sedež v akademiji je ostal prazen do njegove smrti.

Drugačen je Lenotre. V akademiji je navada, da mora član, kateri prvič stopi v ta zbor in zavzame svoje mesto, najprvo v slavnostnem govoru proslaviti svojega prednika, kateri je pred njim sedel na tem sedežu. Proti temu seveda Lenotre nič nima in bi to tudi storil. Toda za slavnostnim govorom novega člana na čast rajnemu predniku sledi drug slavnostni govor, katerega ima drug član akademije v čast novemu članu. Tega pa, da bi moral poslušati slavospev na sebi, skromni učenjak noče. Zato bo tudi njegov sedež ostal prazen.

Največja elektrarna na svetu

Iz Lausanne v Švici poročajo: V Wallisu pravkar građe največjo elektrarno na svetu. V turbine pada voda 1750 m globoko. To je največji padec na svetu. Hitrost vode znaša 175 m na sekundo. Cevi, ki imajo več ko 1 m v premeru, morajo vzdržati pritisk 180 atmosfer.

Če ladja gori...

Iz Londona poročajo: V londonski luki je začel goreti 7000 tonski parnik »Jamaica Produce«. Čeprav parnik ni velik, vendar je bil požar ogromen. Šele po 10 urnem zelo nevarnem gašenju se je posrečilo požar pogasiti. Gasilo je 200 gasilcev, ki so bili vsi zavarovani s plinskimi maskami ter več plavajočih gasilskih naprav. V ladji je gorelo prav za prav že več dni v skladišču za premog. Pod vodstvom gasilskega poveljnika so premogarji praznili to skladišče, da bi lažje prišli ognju do živega. Pri tem pa je sveži zrak zašel tja, kjer je gorelo, zaradi česar je naenkrat švignil iz premo-govnega skladišča velik plamen, ki je v hipu zajel tudi druga premogovna skladišča. Premogarji, ki so pospravljali premog, so komaj ušli. Sirene so zatulile in naenkrat je pridrvelo 20 gasilskih avtomobilov.

Gasilci so najprej poskušali v varstvu plinskih mask priti na ladjo, kar pa se jim ni posrečilo. Zato so morali s svojimi brizgalnami iskati prostora na sosednjih ladjah in odtoč vlivati ogromne curke vode v gorečo ladjo. Kljub temu pa je njihovo delo bilo skrajno nevarno, ker je bil upravičen strah, da utesne nastati na goreči ladji eksplozija. Da bi preprečili eksplozijo, je nekaj pogumnih gasilcev vkljub silni smrtni nevarnosti zlezlo na gorečo ladjo. Odprli so vse odprtine, da bi se lahko razkafil nevarni plini. Pri tem delu

se je eden izmed junaških gasilcev nezavesten zgrudil.

Medtem je prišla na pomoč velika gasilska ladja »Delta«, ki je metala orjaške curke vode na razbeljeno železo na goreči ladji. S kako strašno silo so ti curki udarjali v gorečo ladjo je razvidno iz tega, da se je pod njihovim pritiskom goreča ladja za 15 m oddaljila od prostora, kjer je prej stala. Goreča ladja je bila zavita v goste oblake sopare. Parnik se je počasi začel nagibati, pa se je kmalu zopet zravnil. Toda pod težo ogromne količine vode, ki so jo brizgale vanj brizgalne od vseh strani, se je parnik začel nekoliko potapljati. S posebnimi pripravami in aparati se je končno posrečilo v steno gorečega parnika izrezati več lukenj, skozi katere je potem, ko se je parnik še nekoliko potopil, udrila voda. Na ta način je bil parnik kmalu poln vode in je izginil pod vodo, tako, da je celo krov ves zakrit z vodo. S tem je tudi požar ugašen.

Drzen napad na zdravnika

Iz Berlina poročajo: Predrzen roparski napad se je v petek ponoči izvršil na nekega zdravnika v Charlottenburgu. V zdravnikovem stanovanju je pozvonil telefon. Pri telefonu se je oglasil »generalni direktor Lindemann«, ki je zahteval, naj zdravnik takoj pride k njemu, češ, da je njegova žena nenadno hudo obolela. »Lindemann« je obljubil zdravniku, da bo poslal ponj svoj osebni avto, ki ga bo pripeljal k bolnici.

Ko je zdravnik stopil na cesto, je že čakal nanj velik rjav avtomobil. Voznik je bil oblečen v rjavo obleko, na glavi pa je imel sivo čepico. Ko je zdravnik stopil v avtomobil, se je avto odpeljal. Na križišču dveh ulic pa je avto za hip obstal. V tem hipu so planili v avto od leve in desne trije možje, ki so zdravniku zvezali na hrbtni roke ter mu javili, da je aretiran, češ, da se je pregrešil proti vladni odredbi glede izvoza deviz. Zahtevali so od njega bančno knjižico in čekovni zvezek. Potem so mu vzeli denarnico ter zlato uro. Izpraševali so ga še, koliko denarja ima naloženega v banki in kaka vojna odlikovanja ima. Zdravnik je na vsa ta vprašanja odgovarjal, medtem pa je avtomobil blazno dirjal naprej.

Ze zunaj mesta se je avtomobil ustavil. Neznanci so zdravniku veleli, naj stopi iz voza in naj gre peš 300 m daleč do te in te hiše. Eden izmed roparjev mu je nastavljal samokres na prsi ter mu zagrozil, da bo takoj ustreljen, če bi se medtem kaj oziral. Nato je voz z vso naglico izginil. Ko je zdravnik končno prišel k sebi, je zadevo naznanil policiji, ni pa vedel nič točne povedati. Šoferja je videl le v hrbet in ne ve, kakšen je bil. Drugi storilec pa so bili stari kakih 20—30 let ter visoki kak 1,75 cm. Več ni vedel povedati. To je vsekakor zelo malo.

*

»Pavel pa je z enim samim udarcem obogatel.«
»Kako?«
»Z udarcem, ki je zadel njegovega strica.«
Krak: »Moja žena me je pripravila ob vse premoženje.«
Slak: »Mene pa ob pamet.«
Krak: »Kar te je manj prizadelo ko mene.«

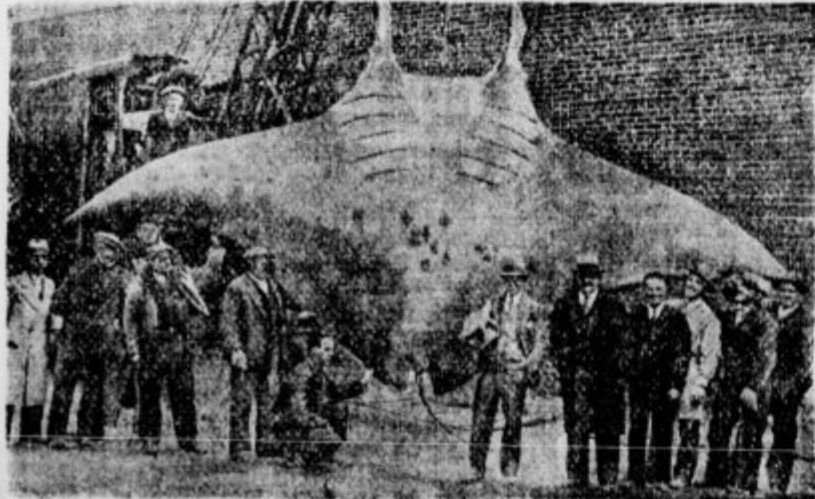

Pietro Mascagni, sloveči italijanski komponist in dirigent, bo 7. decembra praznoval svojo 70. letnico.

Zavrženi in izrabljeni zakladi

Nedavno je v neki angleški ubožnici umrl James Cutterson, kateri je pred 55 leti za 1800 dolarjev kupil ogromno ozemlje, na katerem danes stoji mesto Johannesburg in ki meri 18.000 juter. Ni mu bilo dano, da bi bil užival to ogromno premoženje. Danes cenijo to zemljišče na več ko 100.000.000 dolarjev. Ko je bila ustanovljena burska republika, je bilo posestvo razlašeno in mu vzeto. Mož je prišel v Evropo brez vsakega denarja.

Okoli leta 1850 je v državi Texas več farmerjev prišlo v mesto Corsicana, kjer so napravili do-

Ogromna riba, ki jo mornarji imenujejo »morski vrage«, je bila pretekle dni vjeta v ameriških vodah. Zapletla se je v sidro in verige ameriškega ribiškega čolna. Ribiči je niso mogli obvladati. Prihitela je na pomoč obsežna stražna ladja, ki je zver ubila z 22 streli. Riba tehtala 5000 funtov.

Glasovita igralnica v Nici je zgorela. Na francoski Rivieri v Nici je zgorela ta-le palača, ki je veljala 70 milijonov frankov. Bil je to hotel poln luksusa in dragocenosti. V njem so se zbirali bogataši sveta, da so v igralnici lahko zaigrali svoje premoženje, pa tudi srečolovci in pustolovci, kakor je to navada. Sedaj je od te palače ostalo le nekaj ožganih podrtin.

Volitve na Španskem, ki so se vršile v nedeljo, dne 19. novembra, so bile burne. Podoba, ki nam je bila poslana, kaže volivne nemire v Sevilli.

